

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön május 6^{kán} 1841.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' h a n d z s á r.

(Folytatása.)

Egy reggel a' közkatonának veszélyes vetélytársa szokatlanul korán ébredt-fel; szobájában rendkívüli nagy lépésekkel kezdett fel 's alá járni, úgy hogy minden harmadik lépésre már nem maradt fenn hely, 's Bronint hívatta.

,Nekem önnel beszédem van, barátságos beszédem! — mondá az ezredes, a' b a r á t s á g szót különösen megnyomva. — Hiszen ön látta a' herczeget?

,Anyámnál találtam! — mondá Bronin lassan.

,Nem sokára szemlét tartunk! — folytatá amaz, pipát töltve — önt a' divisio főnökének bemutatandom. — Bronin meghajtá magát. — Most szünet következék. — Az ezredes rá gyujtott — 's a' közkatonától a' szoba más végére ment, és félig elfordulva mondá: — ,beszéljen ön rólam anyjával.

,Mit kíván ön? — kérdé Bronin kettős figyelemmel.

,Én tudom, ön becsülni fogja tudni bizalmamat, 's ezért igyekezni fogok önnek használni; reményilem, önnek anyja nem fog vonakodni, nekem egy kis szolgálatot tenni. — Ön tudja, én gyakran vagyok a' herczegnél, 's mennyire tapasztalhatám, tisztelkedéseim a' herczegnőnek nincsenek ellenére.

A' közkatona nyakkendőjén rántott, melly megfojtással fenyegette.

,Én megvallom, nem voltak tulzó fogalmaim önmagamról; de az ő barátságos társalgása, különös irántami figyelme — 's ehez — hiszen ön tudja, hogy érdemes vagyok..... Kérem ön anyját, beszéljen rólam a' herczegnő és herczeggel.

A' vörösség kezdett oszlani az ezredes képéről, 's megfordult a' közkatona felé.

Ez ott állt, szemeit lesütve, ujjait összeszorítva. Az ezredesnek csak hevültsége akadályozá észrevenni, milly nehéz hallani

’s hallgatni, midőn egy más azt akarja mutogatni, hogy neki azon nő tetszik, kit mi imádunk.

„Én hiszem, ön anyja közbenjáróm lesz; szerencsém most tőle függ.“

Most a’ katonához lépett, érzéssel fogta-meg kezét, és folytatá:

„Többek között nem lesz szükségtelen megemlíteni, hogy tábornoki rangom küszöb előtt áll. — Igaz, a’ hercegnőnek ez semmi; de a’ herceg — hiszen ön tudja, a’ rang sokat tesz...“

„Jól van, megmondom — anyámnak!“ — mondá Bronin szárazon.

Még nem mult-el egy óra, és Bronin már a’ herceg kertjében sétált.

IX.

A’ hercegnő sétálni indult, és Bronin elejébe; ’s szemei, midőn ezt megpillantá, élénkültek.

„Mi baja önnek? — olly gúnyosan néz-ki!“ — mondá tréfálva.

„Ezredesem ajánlja kegyednek szívét és kezét. Reám bizta, kérném anyámat, hogy helyette mondja-el kegyednek szerelmi vallomását. Ő magán kívül van, ’s hiszi, hogy kegyedet megbűvölte.“

„Ah Istenem, most gyanítani fogja, ’s önön boszulandja-meg magát!“ — mondá színváltozva a’ hercegnő.

„O milly szerelmes! ’s nekem nyilatkozását egész terjedelmében kelle hallanom, hallgatva kezdettől végig. — Ezerszer gondolám, hogy félbe kell szakítanom; nem keli megengednem, hogy folytathassa, ’s meg kell neki mondanom, hogy nem szabad őt kihallgatnom, hogy ő ügyvivőt választott, ki bizományát kivinni tehetlen: de mit tehettem? Lelkem le van nyomva ez egyenruha bilincseibe; ’s ő kezét vörös galléromon nyugtatá. Ah hercegnő! milly igen hijjával voltam e’ pillanatban a’ vállrózásnak!“

Nehéz volna leírni a’ hercegnő gondoskodását, midőn a’ több nemű eszközöket kezdé rostálgatni. Majd az ezredes, majd atyjához akart folyamodni. Hijjába iparkodott őt Bronin e’ gondoskodás és részvétől felszabadítani. — Milly csábító a’ szerelemnek illy bizonyítványa! ’s még is milly kellemetlen az egy férfinak, midőn nő gondoskodik bátorságáról! — Együtt ült a’ fiatal pár; — a’ napsugarak, áthatott sűrű falombokkal, zöld falat képeztek előttük világosított pontokkal — a’ hercegnő és közkatoná — két különös egyén; egy planétának két teremtménye, egy elvétett gondolat által két ellenpontra ültetve, ’s még is érzet, összhang által egyesítve, melly közet nem ismer, távulságot nem fél. — Sokáig hallgatott a’ hercegnő, ’s látszék, teremtvő erejét

megeerőtété valamelly biztos boldogító eszméért. Végre mintegy félelemtől fáradtan Broninra nézett, 's kimondhatlan barátság-gal mondá:

„Istenem! miért tették önt ezredébe!?”

Bronin megragadá kezét először, 's erősen nyomá ajkaihoz. — A' herczegnő elpirult, de kezét a' szerelem kényének engedé; 's a' szél széles övszalagját a' közkatona ölére simitá.

Azonban a' nyugtalan ezredes lakából kilépett.

Feltétele fojtogatta, érzelmeinek szabad légre 's a' mérhetlen ég üregére volt szüksége. Utról mellékekre 's innen a' szabad mezőre tébolygott; gyorsan ment, mintha gondolatait kívánná utól-érni, mellyek előtte jártak, — mert, ég tudja, hova? 's fáradtan a' herczeg laka előtt lelé magát. — Bemenni, vagy be nem menni? — Az illő nyugalmat nem fogja tudni feltartani. Nem volna tanácsosabb a' feleletet elvárni? — De semmi sem olly kellemes, mint a' választó pillanat előtt e' feleletet kitapogatni, a' jövő boldogságról a' szalón többféle csekélységei után gyanitgatni; — 's azután mivel töltse a' rettentő üres időt? hova fusson a' kétségek elől? — Belépett.

A' herczeg vadászaton volt; — az előszobában senki. Óvakodva sietett egy teremig, mellynek ablakai kertre nyitak. Seakivel sem találkozott, 's minthogy illetlennek tartá, a' szobákba tovább nyomulni, egy divanra veté magát.

Sokáig merengett itt; — a' multnak nyugtalan, komor, felhős korszakai vonultak e' képzete-előtt, és sohajtott; a' kép változott; jelen és jövő virágokkal ékitve lépdelték elő; és ismét sohajtott; — felkelt a' divanról, 's lassan az ablakhoz járult, hogy egy pillantatával birtokainak részét átnézhesse; illatos, tiszta, gondnélküli szeretet szellőzött-fel a' kertből. Gyengédséggel legelteté szemeit a' tekervényes utakon, hol bájos nejével járdalni fog. E' rózsabokor, a' jaszmin, örökzöld, 's amott távol ama mély és sötét lugos, mind házassága élete titkait rejtegetendik.

Rögtön borzadt össze az ezredes; tekintete merevült, 's ő nyilván, szemének egész élességével fegyverzé-fel magát; valami csilámlott a' lombok között — ollyas valami, mint az egyenruha, 's női öltöny; visszalépett az ablakból, kardjára támaszkodott, 's ujjai, úgy látszék, réz markolatába akarák magukat ásní. — Ez a' herczegnő és Bronin.

Nem ezredes; ez a' sátán, melly mindenféle alakot ölt, hogy tőlünk a' boldogság tartományát elragadja, 's nekünk az életet úgy mutassa, a' millyen, ékesítés nélkül, melly az emberek fejét és szíveit elkábítja — hogy az életet mutassa — hitetlen, mo-

solyával 's kétségbe esett pillanatával. — De a' fehér ruha ismét csillámlott; az ismertt napernyő eltakará a' naptól a' barna hajfürtöket; a' vörös gallér, — a' sötét zöld posztó; — ezek mellett nem csalatkozhatik az ezredes; ez ő — amaz pedig — az —

,Igen is ezredes, ő az, a' közkatona, ki a' te szavadra a' villámok dörgése között nem mozdulhat, 's a' golyók zápora között félre nem pillanthat; ő az a' közkatona, kinek te apa, anya, élet és halál, ég és pokol vagy. — Te vele, mint hasonlóval társalgottál, kimélted, lelkedet előtte kitarád, és ő tégedet megcsalt, 's a' herczegnő ő értte igyekezett neked tetszeni, és most ott ki-nevetik ügyetlen szerelmedet. — Hol vannak a' te szolgálat-éveid? — mi értelmök van érdem-keresztidnek? — Smolensk, Borodino, 's Lipcse melletti sebei mind felfakadoztak a' szerencsétlen ezredesnek.

Nézd ezredes! ő kezét csókolja; a' kezét, melly oly szép, hogy innen is megkülönböztetheted fehérségét 's finomságát; nézd, ők egyedül, ketten vannak; senki velök, 's már rég ott lehetnek. — Távolítsd őt el, hogy a' herczegnő még nyomát se gyanithassa — De valljon nem késő-e?

Az ezredes nem tudá, hogy vannak ártatlan éldelgések, büntelen magánosságok. Gyanakodva szivák magukba szemei a' fehér öltöny színét; de nem halványság, melly halál előjele, hanem a' harag vörös színe égett tömött arczain. — Ugy tetszék neki, mint-ha a' kertiek a' lak felé közelednének. Kirohant a' tereméből; de rögtön megállt; rettentő, óriási, ijesztő volt; — megfordítá fejét; még egy pillantatot vetett — nem a' herczegnőre, nem a' fehér öltöny foszlányira — a' közkatonára tekintett!

(Folytatása következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Beregh vármegyei oroszok.

(Folytatása.)

Az egyenest északra felnyúló völgy végében van Laturka nevű falu, honnan a' Latorcza első forrása 's neve is szakad; északkeletnek kanyarodó völgyben pedig, az országút mentében, egymást érő faluk területnek-el egészen az ország határszéleig. Annaira keskenyek itt a' völgyek, hogy bennök csak két ház-sor nyulhat-el a' két hegy tövében; minél fogva itt a' faluk rendszerint egy utszából állnak, mellyet mindenütt patak hasít ketté. Minden völgynek ugyanis van saját patakja; 's úgy látszik, az egész völgy nem egyéb, mint a' pataknak hosszú ezredek folytatában kimosott nagy medre.

Hol az országot még el nem készült, ott a' szekér csak a' patak hosszában mehet. Hajdan egész Szolyvától többnyire arra volt a' szekérút, merre a' patak folyt. Különös, hogy e' vidéken egy kút sincs; mert a' mindenütt fakadozó források elégséges és jó vizet szolgáltatnak. Azonban sok a' zavaros, meszes forrás is, melynek vizétől alkalmasint a' benne foglalt ibolyótól (jodium) golyvát kapnak a' vele élő emberek. El nem hallgathatom az itteni hegyek azon csekély sajátságát is, mi szerint rajtok, kivált ha eső után a' nap kisüt, annyira csillámlik a' földszin, hogy a' hosszszas ránézés felette sérti a' szemet. Ezt az itt bőven találkozó hegykristály, az úgy nevezett marmarosi vagy cseh gyémánt (dragonitum) okozza. *)

Miután a' nyájas olvasót e' regényes, de mostoha vidékre felvezetem: szemléljük-meg annak lakosait is!

Ősz századokon keresztül sokszor dühöngött pusztító vész a' magyar haza felett; népeit, támaszait örök enyészetbe temette-el; viruló rónait elhamvasztotta: csak e' félre esett hegyek valának képesek az alattok lappangó sarjadékot minden vészözön elől eltakarni. Eredetéről e' népnek bővebben értekezett báró Gaujal a' Tudománytárban; mi azt csak úgy tekintsük itt, miként most tetteleg van. Fájdalom! első pillanatra látjuk, hogy az jelenleg is, midőn a' miveltség istenítő fénye hazánkra már felderült, szinte sötétbe van zárva annak életadó sugarai elől. Hajdanában az ország kínain, de jelenleg áldásain nem osztozva, elszigetelten 's magánosan él, egyedül a' nélkülözésben 's együgyűségében boldog, ha ezt boldogságnak lehet mondani.

(Vége következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

Nászhir. — Szemeréden majus 1-jén kelt-egybe m. gróf Wilczek Henrik Vilmos ur (Hultschini és Gutenlandigr. Wilczek Fridr. cs. k. titkos tanácsnok, a' vaskorona első osztályú lovagja, a' cs. k. fő számadói igazgatóság elnökének és Chorinsky Francziska grófnőnek fija) m. Stainlein-Saalenstein Malvina gróf-kisasszonynyal, m. Paczolai Hellenbach Zsuzsanna báróné, a' k. bajor sz. Anna-kereszt rendje dámájának, 's néhai m. gr. Saalensteini Stainlein Eduard, kir. bajor minister, cs. k. arany-

*) Ezen jegőcze (crystallus) felette szép tiszta fejér, 's gyémántként csillog: azonban koránsem gyémánt, még annak salakja sem. Mindkettő a' jegőczeirathan (crystallographia) különböző rendszerhez tartozik: dragonit a' három és egy tengelyű jegedésrendszerhez (systema crystallisationis tri-et mono-axe), gyémánt pedig a' köbörű rendszerhez (systema tessulare). Honnan kitetszik, ha többi ásványtani sajátságát elhallgatjuk is, hogy ezek egészen különböző testek.

kulcsos és titkos tanácsnok, a' kir. bajor érdemrend nagykeresztese, a' cs. ausztriai vas korona első osztályú lovagja, a' cs. ausztr. Leopoldrend közép, és a' kir. porosz veres sasrend kis keresztésének leányával.

Gróf SZÉCHÉNYI ANDRÁS, cs. k. kapitánynak Damaskusban történt halála felől (miről e' lapok már tudósíták a' t. olvasókat) az Allg. Zeit következő körülményesb értesítést közöl. — Éppen Dumont hadnagy, hasonlóan Syriában levő ausztriai tisztnek, e' halálos eset felőli eredeti tudósítása fekszik előttem, mellyből kegyeddel néhány kivonatokat közlök, mint hogy azok, már magukban érdekesek lévén, egyszersmind igen érzékeny bizonyítványt adnak ama bajtársi szellem felől, melly az ausztriai hadseregnél kitünőleg uralkodik. — Széchényi gróf — így a' tudósító — febr. 24-én felébredtekor rosszul létről panaszkodék. Néhány órával későbbben Jochemus tábornoknál rögtöni lázborzongások lepék őt meg. Dumont hadnagy haza kíséré 's ágyba kényszeríté. Könnyebbülés következett, de ismét eltűnt, 's a' beteg bal karja alatti fájdalmaokról panaszkodék, mire, akarátja ellen, barátja orvost hozatott, ki azonnal hónaljára borogatásokat 's 25 pióczát rakatni rendelt. — „Midőn én — így ír Dumont hadnagy — a' gyógyászszal elhagytam a' szobát, emez kijelenté, hogy a' betegség a' keleti mirigy minden jelenségét viseli, 's ennél fogva kötelességének tartja engemet inteni, hogy e' házat, mellynek szükségképpen azonnal be kell zárattatni, még idején elhagyjam. Én természetesen visszautasítám ez intést, — az irtózatot hirt közlém az ausztriai consullal, kivel meghatározám, hogy a' beteg, én és amannak szolgálja (egy bécsi berkoesis, Krippel János, ki a' gróft lovaszként kísérte) a' házban elzárattassunk. Andor gróf mit sem gyanított betegsége természetéről, de gyakran panaszkodék előttem hónalja alatti fájdalmairól, hol kemény kelevény támadott. Egyébiránt vidám volt, kivált ha szülői 's honjáról beszélt, hova nem sokára visszatérni reménylett. Estve az orvos feloszlató labdacsoportot adott. Az éj legnagyobb mértékben nyugtalan volt, a' szegény szenvedő szemétsem hunyta-be. — 26-án ismét 34 nadályt raktak a' mirigy-daganatra. A' fő azonban derült volt, úgy hogy a' beteg az Allg. Zeit. lapjaiból általam a' Seri Pervas *) hajótörése felőli tudósítást olvastatá-fel. — 3 óra felé (a' betegség negyedik napján) nevedék a' fájdalom, melly a' keléstől a' mell 's hátgerincez felé terjede, 's a' könyök mellett egy másik daganatot képezett. A' gyógyász még mindig lehetségesnek tartá a' mirigy-kelevény feloszlátását. Andor gróf maga sem kételkedé felüdülésén, 's a' napot majd egyenesen felülve, majd a' divanon fekvé tölté. Fekvő helyének minden változásakor őt nekem és szolgáljának az ágyból ki vagy be kellett vinni, mert egész jobb oldala mintegy szélhűdt (gelähmt) volt. Szegény barátom közbenközben 5—10 perczig szunyadozék, de felébredtekor mindig rémitő képek ellen panaszkodott, mellyek őt üldözték. A' gyógyász harmadik látogatásakor e' napon nekem kijelenté, hogy már most keveset remélhetni emberi segélytől. — Mély fájdalommal határozám-el magamat, hogy a' szegény szenvedőt egy lelki atya jóvondására figyelmeztessem, kitől a' vallás vigaszait fogadja-el. Andor gróf itt is elszánt és férfiasnak mutatkozék, csupán kevés megható szót monda, 's kért, hogy halála felől kimélve tudósítsam kedves szülőit. Ajtatosság 's nyugalommal vevé-fel az utolsó szentségeket, mellyek után többé nem beszélt.

*) Melly hajón, mint tudatik, a' gróf is volt, midőn Konstantinápolyból Kisásziába utazott, 's csaknem életét veszte már ez alkalommal

A' lélekzet mindig erőtetettebb lön; nem halla többé, ha nevén szólíttatott, 's rövid de heves tusa után febr. 28-án jobb életre költözött által. Korán reggel a' kedves elhunynak tetemeit csendességben kelle eltemetni. Fájdalom! nem kísérhetém őt ez utósó útján, mivel szoros veszteglésre vagyok zárva. A' mart. 2-kán tartatott gyászmisén jelen voltak Jochmus tábornagy, minden európai, sőt többen a' török tiszték közül is. Gróf Széchényi Andor a' syriai hadseregnél léte alatt nagy mértékben kötelező-le maga iránt minden derék katonának tisztelet és szeretetét. Én a' jelen esetet illető okleveleket kiadatom, és (ha a' veszteglést kiállok) Konstantinápolyba jöttemkor általadni fogom.“ — Így végződik a' derék tisztnek e'szint' olly érzékenyítő mint igen szerény értesítése. A' Damaskusban lakó ausztriai consulnak az óta Bécsbe jött levele említi, hogy Dumont urnak magaviselete minden ottani lakosnak álmélkodását felgerjeszté; 's nem találni szokat maga elszánásának méltólag dicsérésére. Hadi bajtársát, kit ő az előtt alig ismert, feláldozó hűséggel ápolá olly állapotban, mellyben nem ritkán anyák is elhagyják gyermekeiket. Katonai bátorság olly közönséges dolog, hogy már alig nevezhetni azt különös jelenetnek; de illy nemű erkölcsi bátorság az emberi természet legszebb bizonyítványainak egyike, a' legritkább nemű lelki virág; 's maga Krippel bérkocsis is nem kevésbbé bámulandólag jelenik-meg. — E' czikk olvasói bizonynyal örvendve fogadják a' hirt, hogy Dumont ur 's a' szolga 10 napi veszteglés után még mindig tökélyes egységben voltak.“

PESTI VIZSGÁLÓ.

HÍRSZEKRÉNY. — Apr. utósó napjaiban a' rendkívüli hévséget északnyugoti 's délkeleti szelek enyhíték; 's ez okozá, hogy estve 's éjjel, valamint hajnalban a' nappali melegséghez aránytalan híves idők jártak. Ezt különösen tapasztaltuk majus 1-jén; mert ekkor a' kora reggeli órák érzékeny hívesek voltak, habár azokat ismét tiszta meleg idő követé is. E napon a' teljes pompájában kifejtett zöld természet kellemeit nagy számú budapestiek éldelék a' két város különféle mulató helyein.

BUDÁN, apr. 29-kén éjjel tizenkettőfél órakor a' halászwárosban ott, hol a' jégvermek vannak, tűz támadván, egy ház elégett. Mondják, hogy egy kocsis az istállóban égett gyertyát el nem oltván lefeküdt, 's a' gyertya közeliében volt széna lángot fogván, a' szerencsétlen esetnek oka lön.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Bogarak vándorlása. — A' bogarak vándorlásai közt a' vándor sáskákét (grillus migratorius) legnevezetesebbnek tekinthetni. Csaknem hihetlen, hogy ezen állatok közül milliók jöttek tatár országból a' nyugoti tartományokba, sirjokat ott lelendők. Ugyanazon faj Ázsia 's Afrika más részeiben pusztító országos csapássá lett, 's valamint mindenhol terméketlen vidékeken, nagy falkákba összeverődnek, 's onnan az éhségtől kényszerítve áldottabb tartományokba mennek. Így Patagonia síkjain is majd minden évben vándorsáska-csapatokat találni, mellyek északra zarándokolnak. Ugy látszik, hogy valamennyi egy azon nemhez tartozik, mellyet Oken kereplősáska névvel

igen helyesen elnevezett. Rőptükben távulról vörösbarna felhőhöz hasonlítanak. 's könnyű széltől segítettve egy óra alatt 2—3 német mértföldnyit haladnak. A' főtömeg szokásszerint 20 lábnyira van a' föld felett, 's 2—3000. lábnyi magasra terjed. Neszők siketítő 's a' szélnek hajókötelek és vitorlák közötti csörgéséhez vihar napokon hasonló. — Hasonló, de hihetőleg más okokból vándorlást lepkék részéről Fitz-Roy kapitány vett észre közel San-Blas öbléhez, mintegy a' déli szél. 41.º alatt, midőn Beagle a' parttól néhány mértföldnyire vala. Felhőtlen ég, nagy hőség 's a' látkör különös sugártörése mellett egymást felváltó léghuzamok emelkedtek, 's a' hajó számtalan fehér lepkecsapatba volt rögtön beburkolva, mellyek, mennyire a' szem elérhetett, elvált seregekben terjedének szét. Északnyugoti szél hajtá őket, és sűrűen hulló hópelyhekhez hasonlítanak. E' seregek több nemből állának, de a' legnagyobb rész a' goliás edusa-val látszék rokon lenni. Azonkívül néhány raj 's méh is volt közöttük, és egy szép cserebűly (*Calosoma inquisitor*) a' hajóra esett. Igen valószínű, hogy ez állatok szintén éjszakra vándorlának, 's a' rögtön beállott léghuzam által irányukból kimozdittatva a' világtengerre fuvattak. — A' lepkék hasonló vándorlásait, de más bogaraktól nem kísértetve, Brazilia őserdeiben is a' déli szélesség 15.º alatt venni észre. Száraz időben hihetlen csapatokban délről éjszak felé huzódnak, de nem összeszorult falkákban, hanem inkább gyéren: ellenben 3—4. hétig olly szakadatlanul, hogy a' tova vándorló sokaságról fogalmat alig képezhetni. Minden reggel 9 vagy 10. óra felé kezdődik, 's mintegy 4 évig tart a' vándorlás. E' csapatok többnyire különféle nemből állnak, mellyek között colias godarti-, castnia Euphrosine-, fecskefark- (*papilio Manlius*), citromredőző- 's másokat venni észre. Mindnyájan egyazon irányban utaznak; utjáról egy sem tér vissza, 's a' kitűzött pályáról misem vezetheti félre. Nehéz meghatározni, mi okozza e' vándorlást, hol kezdődik, 's hol végződik az? Déli térítőtől az egyenlítőig ez időtáiban teljes pompával diszlik a' növényország; számtalan kacsfű jó illattal tölti-meg a' léget, 's a' virágok szingazdagsága fényével vetélkedik a' vándoresapatnak, melly hihetlen könnyűséggel majd favágott vidékek, majd őserdő sűrűje fölött tovalobeg. Táplahány e' vándorlásokat nem okozhatja, 's azok vagy szaporitással vagy cosmicai okokkal vannak összefüggésben, mit csak hosszabb ott tartózkodás által lehetne meghatározni. Mit Braziliáról tudunk, az csak egy része a' héjnak, nem mag, hüvely, nem szellem, melly azt élteni. Egyes kitűnő képek kínálkoznak a' vizsgálatnak 's kedélyét csaknem folyvást foglalkodtatják; de a' számtalan középtag, mellyek a' részeket egységgé alakítják, hol minden porocska mást föltételez, eltűnnek rövidlátásunk elől 's minden természetbuvárnak lehetlenné teendik, hogy helyes festvényt készíthessen e' csuda-országról.

Uj barlang Posilippo mellett. — Posilippo délkeleti lejtőjén zem rég uj barlangot fedeztek-föl, melly igen mélynek látszik; nyílása 16 lábnyi széles és 45' magas, mintegy 3 are föld- homok- és halmazsal telve. E' barlangot, a' régiek bizonyosan ismerék, mert abban kőfalmaradványokat 's 12 megcsonkított óriási szobort, a' halmazban pedig néhány romai 's görög pénz találtak. E' barlangot saját költségén a' kormány hihetőleg kiürített.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi betűivel, angol vas-sajtón
uri utsza 453.